

## Utah - Dobeš, Pavel

1. Když stín nad strží v Utahu skrývá rokli přes polední žár,  
je slyšet zdola ozvěnou, jak koulemi když práskne biliár,  
a pak ten stále stejný zvuk, když teče voda  
a chce se věřit, že se to zas jednou poddá,  
že není důvod utopit se,  
tak uplývá nám láska po večerech už dlouhý měsíce.
2. V coloradských horách dravý orl z nebe náhle slít',  
uklouzla mu křídla a dolů musel bez padáku jít,  
to prostě přijde den, kdy ztratíš všechnu páru,  
jednou nás to sejme v nějakým baru,  
padneme na podlahy mramorové,  
protože jsme, jak ty říkáš, sračky a kořalové.
3. Když jsme spolu, láska moje, to první léto sloužili,  
v srdcích plno nepokoje a v polích zrálo obilí,  
čtyři stěny panelové,  
a ty mě strčíš do přihrádky "sračky a kořalové".
- R: Jestlipak víš, co k nám táhne mladý ženský,  
když makáme, tak proč na plný pecky,  
jsi jak za Marie Pujmanové,  
myslíš si proto, že jsme, láska moje, sračky a kořalové?
- R: Víš, proč nás vidíš jako šmouhu v rychlejch autech jet  
a proč nás vnímá celý tenhle svět  
jen jako články novinové,  
myslíš proto, že jsme, láska moje, sračky a kořalové?
- R: Proč jsme schopni vrátit toky řek,  
do kosmu lítat i k pólům, kde je led,  
stavíme ledoborce atomové  
myslíš si proto, že jsme, láska moje, sračky a kořalové?
- R: A proč se posmíváme nemocem a smrti  
a času, který všechno kolem drtí  
pěstí ručky hodinové,  
protože jsme, prcko moje, sračky a kořalové ...